

BESLISSING EX ARTIKEL 10.6 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg

inzake

de heer [klager]

per adres [zorgaccommodatie] te Breda

tegen:

GGz Breburg

Vertegenwoordigd door:

Mevrouw [zorgverantwoordelijke], zorgverantwoordelijke psychiater

zaaknummer RKC 23-xxx

^^

Algemeen

De commissie ingevolge de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz), heeft in overeenstemming met haar reglement ex. artikel 10.4 lid 2 Wvggz, de klacht van de heer [klager] in behandeling genomen.

De commissie is betreffende de klacht van de heer [klager], geboren [datum], tot de volgende beslissing gekomen.

De klacht

De heer [klager] heeft een klaagschrift ingediend gedateerd op [dag] augustus 2023. Hij klaagt over het besluit d.d. [dag] juli 2023 van de zorgverantwoordelijke mevrouw [zorgverantwoordelijke] inhoudende dat hij verplichte zorg krijgt in de vorm van medicatie. Hij geeft daarbij aan geen medicatie nodig te hebben en nadelige bijwerkingen te ervaren. De heer [klager] geeft in zijn klacht verder aan het niet eens te zijn met de diagnose.

Ontvankelijkheid

Klager is als cliënt van aangesloten zorgaanbieder GGz Breburg, klachtgerechtigd. De klacht betreft artikel 8:9 onder f en is ontvankelijk.

De procedure

De hoorzitting wordt op verzoek van de heer [klager] grotendeels in het Engels gehouden.

De heer [klager] heeft in zijn klaagschrift verzocht om schorsing van het bestreden besluit. De commissie heeft op 14 augustus 2023 afwijzend beslist op het verzoek.

De conclusie van de commissie omtrent de ongegrondheid van de klacht is op 25 augustus 2023 per verkorte beslissing aan partijen medegedeeld.

De hoorzitting

De commissie, bestaande uit mr. M.J. Spieringhs, voorzitter, K. Rakijo, psychiater-lid, en I. Kemper, lid, tijdens de hoorzitting op 23 augustus 2023 gehoord

de heer [klager], klager, bijgestaan door mevrouw [pvp], patiëntenvertrouwenspersoon en zijdens de zorgaanbieder,

mevrouw [zorgverantwoordelijke], zorgverantwoordelijke psychiater, als verweerder.

De heer [klager] bevestigt dat zijn klacht betreft het verkeerd gediagnosticeerd zijn en daarom geen medicatie nodig te hebben. Van de medicatie wordt hij slaperig en vergeetachtig.

Betreffende het feit dat hij agressief wordt genoemd, zegt de heer [klager] dat hij kwaad is omdat hij zo lang hier opgenomen is en misschien wel 6 maanden moet blijven. Hij dacht in eerste instantie dat het om een paar dagen zou gaan. Zijn gedrag is een uiting van zelfbescherming.

De heer [klager] zegt dat zijn psychotisch gedrag veroorzaakt werd door dat hij veel drugs in zijn lichaam had; hij weet zelf niet welke omdat die aan hem zijn toegediend door iemand anders. Indien men een test zou hebben afgenomen bij opname had men kunnen weten welke drugs hij in zijn lichaam had.

Om schizofrenie vast te stellen dient men iemand minstens 30 dagen te observeren en niet meteen een diagnose te stellen. Dat is niet gebeurd, er is daarom een verkeerde diagnose gesteld.

De heer [klager] laat verder weten dat hij tijdens zijn eerdere opname bij GGZ WNB in Halsteren slechts gedurende 1 maand medicatie kreeg en daarna alleen met wandelen en praten weer kon herstellen en na 4 maanden met ontslag kon gaan. Hem is daarbij toen verteld dat hij geen psychische stoornis had.

Aangaande de directe aanleiding voor het besluit tot noodmedicatie licht de heer [klager] toe dat hij de dag voorafgaand en die dag zelf, een conflict had gehad met een medepatiënt op de afdeling. Deze dreigde ermee dat hij zijn moeder en zus zou vermoorden en bovendien werd hij door deze medebewoner in zijn gezicht gespuugd. Hijzelf werd toen wel dreigend maar heeft niet geslagen. Hetgeen voor hem, als man en ex-soldaat die heel beschermend is naar vrouwen toe, heel moeilijk was.

De heer [klager] vertelt verder dat hij in een voortdurende depressie zit sinds hij door een man bijna werd verkracht toen hij na een nacht met veel drank en drugs, bij deze man op de bank in slaap viel. Hij probeert hiervoor steeds aandacht te vragen van de politie maar wordt niet serieus genomen. Sinds hij dit voorval publiekelijk maakte, wordt hij heel vaak door de politie gearresteerd zonder geldige redenen.

Terugkomend op de bijwerkingen van Haldol, zegt de heer [klager] dat hij ook veel last heeft van hoofdpijn en van slechter zien.

De heer [klager] vertelt dat hij van een bepaalde medewerkster het vertrouwen krijgt om piano te spelen en dat hem dat goed doet en hij het vertrouwen niet beschaamt want hij probeert dan niet te vluchten.

Hij hoopt dat de commissie inziet dat hij geen medicatie nodig heeft.

Mevrouw [pvp] brengt naar voren dat de heer [klager] van mening is dat er geen sprake is van een crisis en niet van ernstig nadeel ten gevolge van een stoornis; hij is immers van mening geen stoornis te hebben.

Verder vraagt zij toelichting op het feit dat er 2 uur zit tussen de situatie die leidde tot het besluit tot noodmedicatie en de feitelijke toediening waardoor het niet evident is dat er nog sprake was van acute nood.

Mevrouw [pvp] laat verder weten dat de heer [klager], naar zijn zeggen, niet werd geïnformeerd over de reden voor het moeten verblijven op de IC en voor de medicatie. Hem zou alleen gezegd zijn dat hij daar moest slapen en een spuit zou krijgen. De artikel 8:9-brief werd pas later uitgereikt. Zij wijst erop dat slechts indien er echt geen uitstel mogelijk is, afgeweken mag worden van de procedure van eerst de brief en dan pas de uitvoering. Zij laat weten dat verplichte medicatie alleen als ultimum remedium ingezet mag worden terwijl de heer [klager] als alternatief aangeeft te zullen herstellen met muziek en therapie. Hij stelt voor om opgenomen te blijven en indien de situatie niet veilig is, dan tijdelijk op de IC te verblijven. Dat is een minder belastende optie en dan is medicatie naar zijn mening niet nodig.

Mevrouw [zorgverantwoordelijke] licht toe dat zij in eerste instantie gewacht heeft met medicatie om te bezien of de psychose veroorzaakt kon zijn door drugsgebruik. Echter na 1 week zonder drugs werd er geen verbetering gezien. Los van het drugsgebruik is er duidelijk sprake van een psychische stoornis naar haar oordeel. De heer [klager] is net voorafgaand aan de opname ook ongeveer 20 keer in aanraking geweest met de politie wegens overlast en dreigementen.

De heer [klager] is vorig jaar langdurig opgenomen geweest bij een andere GGZ- instelling en ook daar concludeerde de psychiater tot de diagnose schizofrenie.

Inmiddels is de psychose meer op de achtergrond door de Haldol medicatie. Zij schrijft de wijze waarop hij nu rustig de commissie te woord kan staan vooral aan het feit dat hij vorige week een verhoogde dosis Haldol heeft gekregen. Tot voor kort was hij hier niet toe in staat geweest. Dit geldt ook voor het feit dat hij weer in staat is om piano te spelen.

Desgevraagd licht mevrouw [zorgverantwoordelijke] toe dat er slechts 1 keer noodmedicatie is gegeven. Dit was naar aanleiding van zijn gedrag op [dag] juli. Regulier Haldol depot zou pas na een paar weken effect hebben terwijl de spanning op dat moment erg hoog was opgelopen. Er moest gewacht worden op versterking vanuit de ketenpartners om de medicatie op een veilige manier te kunnen toedienen. Dat duurde 2 uur en gedurende die tijd moest er veel inspanning geleverd worden om de situatie te beheersen.

Het schrijven en uitreiken van de artikel 8:9-brief was in die situatie niet haalbaar. Dat kon pas later op de dag worden gedaan. Wel werd hem mondeling medegedeeld wat de beslissing was; er kon daarover geen instemming worden bereikt.

Het oordeel van de commissie

Op grond van de ingebrachte stukken zijnde, het klaagschrift, de ter zitting uitgereikte schriftelijke toelichting van de patiëntenvertrouwenspersoon, de onderdelen van het patiëntendossier, alsmede op grond van hetgeen betrokkenen ter zitting hebben verklaard, overweegt de commissie als volgt.

De commissie stelt vast dat de heer [klager] verplichte zorg ontvangt in het kader van opeenvolgend een crisismaatregel, een voortgezette crisismaatregel en meest recent een zorgmachtiging d.d. [dag] augustus 2023. Hij is gediagnosticeerd met een ongespecificeerde schizofreniespectrum- of andere psychotische stoornis.

In de achtereenvolgende juridische maatregelen zijn verschillende vormen van zorg als zijnde noodzakelijk zorg benoemd, onder andere de verplichte zorg waar de heer [klager] over klaagt namelijk het toedienen van medicatie.

Klager is het tevens oneens met de gestelde diagnose stellende dat hij geen psychische stoornis heeft. Gestelde diagnoses vormen geen onderdeel van de klachtgronden in artikel 10:3 Wvggz waarover de commissie zich kan uitspreken. Terzijde merkt de commissie op dat de heer [klager] door meerdere psychiaters is gezien die steeds concludeerden dat er sprake is van een stoornis.

Op [dag] juli 2023 heeft de zorgverantwoordelijke vervolgens besloten om over te gaan tot uitvoering van verplichte medicamenteuze zorg omdat de heer [klager] niet bereid is vrijwillig de zorg te nemen die de rechtbank als noodzakelijke zorg heeft opgenomen in de voortgezette crisismaatregel (en ook later in de zorgmachtiging).

Het bestreden besluit is schriftelijk en gemotiveerd op schrift gesteld door de zorgverantwoordelijke.

Voorafgaand aan het nemen van het besluit heeft de zorgverantwoordelijke zich op de hoogte gesteld van de actuele gezondheidstoestand van klager.

Zij heeft overleg gevoerd over het voorgenomen besluit hetgeen niet tot overeenstemming leidde.

De wilsbekwaamheid van klager is getoetst en gerapporteerd waarbij de zorgverantwoordelijke tot het oordeel is gekomen dat hij als wilsonbekwaam moet worden beschouwd ter zake van zijn wens om geen medicatie te gebruiken.

Lid 3 van genoemd artikel eist dat de geneesheer-directeur betrokkene informeert over haar klachtrecht en recht op professionele bijstand. Deze informatie is in het besproken schriftelijk besluit opgenomen namens de geneesheer-directeur.

Dit alles brengt de commissie tot de conclusie dat voldaan is aan de eisen van artikel 8:9 Wvggz.

Hierbij wenst de commissie op te merken dat zijdens klager er terecht op is gewezen dat indien mogelijk, het de voorkeur verdient om de uitreiking van de schriftelijke aanzegging voorafgaand aan de uitvoering te doen. Echter, zijdens verweerder is genoegzaam aannemelijk gemaakt dat er gezien de concrete situatie van forse dreiging en geladenheid, daartoe geen gelegenheid was. De schriftelijke aanzegging is nog dezelfde dag gedaan en geeft de commissie geen aanleiding om te besluiten tot gegrondheid op dit punt.

De Wvggz eist tevens dat het besluit van de zorgverantwoordelijke voldoet aan de beginselen van **proportionaliteit, effectiviteit, subsidiariteit en veiligheid** als beschreven in de artikelen 2:1 en 3:3 Wvggz.

De commissie is van oordeel dat bij het bestreden besluit afdoende rekening is gehouden met deze beginselen om de volgende redenen.

Antipsychotische medicatie is naar professionele standaarden een noodzakelijk en effectief middel om psychoses te bestrijden. Er zijn ook geen alternatieve middelen beschikbaar die hetzelfde resultaat zouden kunnen geven.

De commissie overweegt dat de heer [klager] aangeeft een minder belastende behandelvoorstel te hebben namelijk verblijf in de accommodatie zonder medicatie en zo nodig verblijf op de IC. De commissie is het met de zorgverantwoordelijke eens dat dit geen effectieve behandeling zou zijn. Gebleken is dat voorafgaand aan de medicatie structuur en 1-op-1-begeleiding onvoldoende resultaat had en sinds de heer [klager] medicamenteus behandeld wordt er positieve voortuitgang is geboekt.

De commissie acht de verplichte zorg ook proportioneel gezien de ernst van de situatie waarin de heer [klager] zich bevond voor wat betreft maatschappelijk teloorgang en agressie van en naar derden. Na de behandeling zal de heer [klager], naar mag worden aangenomen, weer kunnen deelnemen aan het maatschappelijk verkeer.

De toediening van de medicatie voldoet aan de eisen omtrent veiligheid nu deze in een gecontroleerde klinische omgeving wordt toegediend.

Al het bovenstaande leidt de commissie tot het oordeel dat het besluit van [dag] juli 2023 van zorgverantwoordelijke mevrouw [zorgverantwoordelijke], voldoet aan de eisen die de wet er aan stelt. De klacht van de heer [klager] zal daarom ongegrond worden verklaard.

De beslissing

De klacht van de heer [klager] is ongegrond.

Datum uitspraak : Breda, 23 augustus 2023